

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/43/2017
Identifikačné číslo spisu: 8017200027
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8017200027.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: K. I., narodený XX. F. XXXX, bytom v O., G. č. XXX, právne zast.: Mgr. Paulínou Naništovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Sládkovičova č. 8, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Odbor peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností, so sídlom v Bratislave, Špitálska č. 8, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo 14. novembra 2016, Číslo: UPS/US6/SSVOdPPKPC1/SOC/2016/11510 a zo 14. novembra 2016, Číslo: UPS/US6/SSVOdPPKPC1/SOC/2016/11511, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. júna 2017, č. k. 3Sa/1/2017-76, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného z a m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov kasačného konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil v záhlaví označené napadnuté rozhodnutia žalovaného zo 14. novembra 2016, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zo 14. novembra 2016, Číslo: UPS/US6/SSVOdPPKPC1/SOC/2016/11510, zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov z 12. augusta 2014, Číslo: 2014/40577 Pro., ktorým podľa § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z.z.“) nevyhovel žiadosti žalobcu a nepriznal mu peňažný príspevok na kúpu osobného

motorového vozidla. Žalovaný v poradí druhým napadnutým rozhodnutím zo 14. novembra 2016, Číslo: UPS/US6/SSVodPPKPC1/SOC/2016/11511, zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov z 12. augusta 2014, Číslo: 2014/40580 Pro., ktorým podľa § 38 ods. 1 písm. b/ bod 2. zákona č. 447/2008 Z.z. nevyhovelo žiadosti žalobcu a nepriznal mu peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaných rozhodnutí žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách § 2 ods. 1, § 14 ods. 6 a § 53 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., § 3, § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku (zákon č. 71/1967 Zb.) a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v Tretej hlave Tretej časti SSP upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach za primeraného použitia ustanovení o všeobecnej správnej žalobe podľa Prvej hlavy Tretej časti SSP a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov.

3. Krajský súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že napriek vypracovanému lekárskeho posudku, komplexnému posudku, vyšetreniu žalobcu u posudkového lekára žalovaného je lekárske posudok spojený s komplexným posudkom nepresvedčivo a nedostatočne odôvodnený. V posudku sú uvádzané odborné diagnostické závery, pričom účelom posudku je laickým spôsobom nielen účastníkovi správneho konania, ale aj súdu, vysvetliť, prečo pri konkrétnom rozsahu pohybu končatín posudkový lekár dospel k záveru, že podmienky upravené § 14 ods. 6 písm. a/, b/ u žalobcu nie sú splnené. Z obsahu lekárskeho posudku, následne komplexného posudku a rozhodnutí žalovaného je zrejmé, že zdravotný stav žalobcu bol posudzovaný po ukončení liečebného procesu, avšak z komplexného posudku žalovaného, ale aj prvostupňového správneho orgánu, nie je zrejmé, ako dospeli správne orgány k záveru, že žalobca je schopný premiestniť sa prostriedkom verejnej hromadnej dopravy a späť, nastupovať, vystupovať, udržať sa počas jazdy a zvládnuť inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy. Musia byť uvedené konkrétne dôvody, prečo posudzovaný občan je schopný prepravovať sa hromadnými dopravnými prostriedkami. Ďalej uviedol, že nakoľko aplikácia ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku („Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.“; pozn. súdu) je vylúčená, potom pre preskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného je nevyhnutné vypracovať posudok tak, aby bol zrejmý, jasný a zrozumiteľný nielen pre osobu s odborným medicínskym vzdelaním, ale aj pre laika a predovšetkým pre účastníka konania. Zároveň vzhľadom na to, že v predmetnej veci je správne konanie vedené od roku 2014, boli vydané už dve rozhodnutia prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu, vrátane konania na súde pod sp. zn.: 2S/1/2016, krajský súd dospel k záveru, že pre zistenie objektívneho stavu veci je najvhodnejšie, aby žalovaný vo veci nariadil znalecké dokazovanie.

4. Vzhľadom na tieto dôvody, krajský súd pristúpil k zrušeniu napadnutých rozhodnutí a o ich vrátení žalovanému na ďalšie konanie.

5. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal nárok na náhradu trov konania.

II.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

7. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a tým, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP).

8. Žalovaný sa so závermi, ku ktorým dospel krajský súd nestotožnil. Uviedol, že posúdenie jednotlivých druhov odkázanosti na účely predmetného konania a rozhodovania je podľa § 11 ods. 11 v spojení s § 13 ods. 1 písm. d/ zákona č. 447/2008 Z.z. výsledkom lekárskej a sociálnej posudkovej činnosti s tým, že lekárske posudkové činnosť vykonáva posudkový lekár, ktorým je na účely tohto zákona lekár, ktorý

získal odbornú spôsobilosť na výkon špecializovaných pracovných činností v špecializačnom odbore posudkové lekárstvo alebo odbornú spôsobilosť na výkon certifikovaných pracovných činností v certifikovanej pracovnej činnosti posudkové lekárstvo a sociálnu posudkovú činnosť môže vykonávať sociálny pracovník podľa osobitného predpisu.52a) (zákon č. 219/2014 Z.z. o sociálnej práci a o podmienkach na výkon niektorých odborných činností v oblasti sociálnych vecí a rodiny a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Mal za to, že žalovaný v zmysle lekárskej a sociálnej posudkovej činnosti dostatočne preukázal a odôvodnil záver, že žalobca nie je podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Vzhľadom na to, že posudzovanie miery funkčnej poruchy, ako aj posúdenie jednotlivých druhov odkázanosti je predovšetkým odbornou medicínskou otázkou, aj rozhodnutie súdu závisí predovšetkým na odbornom lekárskom posúdení. Súd si preto nemôže urobiť o tejto otázke úsudok. Vyjadril nesúhlas s tým, že závery uvedené v lekárskom posudku a komplexnom posudku nie sú vyjadrené dostatočne a zrozumiteľne, nakoľko posudkový lekár v lekárskom posudku aj laickým spôsobom opísal aktuálny zdravotný stav žalobcu a sociálne dôsledky plynúce z jeho postihnutia. Od času posledného posudzovania (rok 2014) došlo v prípade ochorenia chrbtice k vývoju situácie a k zmene zdravotného stavu, nakoľko posudzovaný po iniciálnom nesúhlase s neurochirurgickou operáciou absolvoval ďalšiu konzervatívnu a algeziologicko-intervenčnú liečbu a nakoniec aj miniinvazívny zákrok v zmysle transforaminálnej endoskopickéj disektómie L4/5 vpravo. Následnými kontrolnými vyšetreniami bol dokumentovaný čiastkový priaznivý efekt zákroku v zmysle ústupu ťažkostí radikulárneho charakteru v pravej dolnej končatine. V danom prípade boli identifikované pozitívne zmeny v zdravotnom stave žalobcu a bol porovnaný jeho zdravotný stav s predchádzajúcim posúdením, a preto tento posudok spĺňa podmienky úplnosti, celistvosti a presvedčivosti a vysporiadava sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ako rozhodujúci dôkaz pre posúdenie správnosti a zákonnosti preskúmaných rozhodnutí. Dodal, že žalovaný v zmysle § 32 ods. 1 Správneho poriadku presne a úplne zistil skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaral potrebné doklady pre rozhodnutie, t. j. podania, návrhy a vyjadrenia žalobcu, dôkazy - listiny, ako lekárske správy a nálezy, lekárske posudky, obhliadky, vyjadrenia žalovaného. Žalobcu opakovane predvolal a osobne vykonal lekárske vyšetrenie, žalobca pri vykonaní sociálnej posudkovej činnosti do písomnej zápisnice nevzniesol žiadne námietky, či pripomienky. Jedinou jeho požiadavkou bolo urýchliť správne konanie z dôvodu jeho nástupu na kúpeľnú liečbu. Žalovaný teda opakovane vykonal dokazovanie a využil všetky dôkazné prostriedky na zistenie skutkového stavu. Žalovaný ďalej uviedol, že na základe výzvy krajského súdu pripojil stanovisko posudkového lekára MUDr. X. z 1. marca 2017 a súčasne navrhol v sporných otázkach vypočítať zamestnancov - odborníkov - posudkových lekárov, ak dôjde k pochybnostiam vo veci lekárskeho posudku, ktorý bol vydaný posudkovým lekárom žalovaného. Krajský súd na odstránenie svojich pochybností nevykonal na pojednávaní dňa 20. júna 2017 za prítomnosti žalovaného navrhnutý dôkaz výsluchom posudkových lekárov žalobcu.

9. V súvislosti s požiadavkou súdu nariadiť vo veci znalecké dokazovanie žalovaný považoval za nedôvodné s tým, že išlo o tretie posúdenie žalobcu na odvolacom orgáne v tej istej veci, pričom žalobca bol osobne vyšetrený dvoma nezávislými posudkovými lekármi žalovaného a dvoma nezávislými posudkovými lekármi prvostupňového správneho orgánu u erudovaných odborníkov a operatérom z oblasti neurochirurgie. Závery všetkých vykonaných posudkov boli s jednoznačným záverom, že žalobca nie je podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

10. Odklon od ustálenej rozhodovacej praxe žalovaný preukazoval

- rozsudkom z 30. januára 2013, sp. zn. 7Sžso/3/2012, podľa ktorého správny orgán je oprávnený hodnotiť vykonané dôkazy, pričom nemôže svojím úsudkom nahrádzať odborné posúdenie otázok, na ktoré nemá odborné znalosti. Nemožno mu preto vytýkať, ak pri rozhodovaní vychádzal z odborných záverov lekárov (formulovaných medicínskou terminológiou). Posúdenie úvahy správneho orgánu o splnení účelu, na ktorý sa poskytujú peňažné príspevky, je preto vo výlučnej pôsobnosti správneho orgánu a súd do tejto voľnej úvahy zasahovať nemôže, lebo uvedená správna úvaha zodpovedá obsahu spisov a neprieči sa zásadám logického myslenia.

- rozsudkom z 27. júna 2012, sp. zn. 7Sžso/51/2011, podľa ktorého podľa zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení neskorších predpisov posúdenie miery funkčnej poruchy patrí do právomoci príslušných posudkových lekárov, ktorí posudzujú aj odkázanosť fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

- rozsudkom z 26. septembra 2012, sp. zn. 10Sžso/8/2012, podľa ktorého úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať „zákonnosť“ ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesno-právne predpisy. Inými slovami povedané, treba vziať do úvahy, že správny súd „nie je súdom skutkovým“, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy.

11. Záverom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

12. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného vyjadril podaním z 2. októbra 2017.

13. S dôvodmi uvedenými v kasačnej sťažnosti vyjadril nesúhlas, odôvodnenie rozsudku krajského súdu považoval za riadne zdôvodnené, spĺňajúce požiadavky plynúce z § 139 ods. 2 SSP.

14. Uvedol, že žalovaný i napriek tomu, že v kasačnej sťažnosti cituje § 440 ods. 2 SSP, žiadnym spôsobom neuviedol právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a rovnako neuviedol, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia, teda dôvod svojej kasačnej sťažnosti nevymedzil.

15. V ďalšej časti žalobca poukázal na to, že žalovaný vo svojich rozhodnutiach iba prevzal závery posudkového lekára bez toho, aby riadne a presvedčivo zdôvodnil, prečo žalobca nespĺňa podmienky odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. V napadnutých rozhodnutiach absentujú vecné dôvody, prečo žalobca nemá nárok na peňažné príspevky. K stanovisku posudkového lekára MUDr. X. uviedol, že tento na jednej strane konštatuje, že žalobca ako osoba s ťažkým zdravotným postihnutím nepopierateľne má zdravotné znevýhodnenie, ktoré je dokumentované v objektívnych nálezoch špecialistov a na strane druhej konštatuje, že doložené lekárske vyšetrenia nepotvrdili taký nedostatok ... schopností, ktoré by ho znevýhodnili v porovnaní s inou fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia.

16. V súvislosti s ďalším dôvodom kasačnej sťažnosti spočívajúcim v odklone krajského súdu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu žalobca uviedol, že rozhodnutia, na ktoré v kasačnej sťažnosti poukazoval žalovaný vychádzajú z iných skutkových okolností (napr. osobná asistencia). Mal za to, že krajský súd rozhodol práve v súlade s konštantnou judikatúrou a na zdôraznenie správnosti tohto tvrdenia poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžso/1/2012 a sp. zn. 1Sžso/32/2013, podľa ktorých cit.: „... komplexný posudok, napriek svojej významnosti, nepredstavuje a ani nemôže, za situácie predloženia odlišného lekárskeho názoru, predstavovať jediný podklad rozhodnutia v konaní podľa zák. č. 447/2008 Z.z. Je potom celkom legitímne očakávanie žalobcu, že z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného o nepriznaní peňažného príspevku sa v zmysle zákonného príkazu na presvedčivé odôvodnenie (§ 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku) dozvie jasné argumenty, prečo odlišný lekársky názor nezavážil v prospech jeho žiadosti. Opačný postup žalovaného je naplnením zákonného dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. na zrušenie napadnutého rozhodnutia správneho orgánu pre jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov. Hoci zák. č. 447/2008 Z.z. pripúšťa lekársku posudkovú činnosť, a to najmä za účelom hodnotenia a posudzovania zdravotného stavu, jeho zmien a porúch podmieňujúcich zdravotné postihnutie fyzickej osoby, ktorej vykonanie v prípadoch, keď toto posúdenie vyžaduje osobitné odborné znalosti, však neoprávňuje v zmysle čl. 152 ods. 4 ústavy žalovaného, aby upustil, resp. vôbec nevykonal podrobnú analýzu zistených záverov v svojom rozhodnutí s vyhodnotením, prečo neprihliadol k námietkam žalobcu, resp. prečo závery obsiahnuté v komplexnom posudku vyhovujú kritériu spoľahlivo zisteného stavu veci v zmysle zásady súčinnostného hľadania materiálnej pravdy v správnom konaní (§ 3 ods. 2 a 4 Správneho

poriadku). Rozhodnutie správneho orgánu konajúceho vo veciach kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu musí okrem iného obsahovať aj odôvodnenie, v ktorom správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Riadne, logické a pre účastníka zrozumiteľné odôvodnenie sa pre neho stáva alebo argumentom presvedčujúcim ho o zákonnosti vydaného správneho rozhodnutia alebo zdrojom argumentov na spochybnenie tohto rozhodnutia.“

17. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného postupom podľa § 459 písm. c/ v spojení s § 439 ods. 3 písm. a/ SSP odmietol ako neprípustnú, nakoľko sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440, alebo alternatívne kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

IV.

18. Vyjadrenie žalobcu bolo doručené žalovanému na vedomie dňa 16. decembra 2017.

V.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

20. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

22. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne sudy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach;

24. Podľa § 135 ods. 1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

25. Podľa § 199 ods. 1 písm. d/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny;

26. Podľa § 199 ods. 3 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

27. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

28. Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že

ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

29. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd postupom podľa § 191 ods. 1 písm. d/ SSP zrušil v záhlaví označené napadnuté rozhodnutia žalovaného, ktorými žalovaný nevyhovel žiadostiam žalobcu a nepriznal peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla a peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

30. Zákon č. 447/2008 Z.z. upravuje právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, právne vzťahy pri vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom (ďalej len "preukaz"), parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím (ďalej len "parkovací preukaz") a právne vzťahy na účely posudzovania potreby osobitnej starostlivosti poskytovanej podľa osobitného predpisu. 1) (§ 1 ods. 1)

31. Cieľom úpravy právnych vzťahov uvedených v odseku 1 je podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených týmto zákonom. (§ 1 ods. 2)

32. Podľa § 11 ods. 3 veta prvá zákona č. 447/2008 Z.z., pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezu na účely kompenzácie, na účely preukazu, na účely parkovacieho preukazu, na účely posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie a posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím udeliť písomný súhlas podľa § 40 ods. 6 (ďalej len "lekársky nález"), ak tento zákon neustanovuje inak.

33. Podľa § 11 ods. 11 veta prvá zákona č. 447/2008 Z.z., výsledkom lekárskej posudkovej činnosti je lekársky posudok, ktorý obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, závery k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak tento zákon neustanovuje inak.

34. Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z., fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti
a/ premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť,
b/ nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo
c/ zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy najmä z dôvodu poruchy správania pri duševných ochoreniach, vertebrobasilárnej insuficiencie s ťažkými závratmi, straty dvoch končatín, kardiopulmonálnej nedostatočnosti ťažkého stupňa alebo ťažkej poruchy sfinkterov.

35. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., na základe lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 a na základe posudkového záveru podľa § 13 ods. 9 príslušný orgán vypracúva komplexný posudok na účely kompenzácie, ktorý obsahuje
a/ mieru funkčnej poruchy,
b/ vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím,
c/ sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia vo všetkých oblastiach kompenzácie,
d/ návrh druhu peňažného príspevku na kompenzáciu,
e/ vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na sprievodcu,
f/ vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu

osobným motorovým vozidlom alebo či má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí,
g/ termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak ho určí posudkový lekár,
h/ odôvodnenie komplexného posudku.

36. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, možno poskytnúť peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla.

37. Podľa § 38 ods. 1 písm. b/ bod 2 zákona č. 447/2008 Z.z., fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov, možno poskytnúť peňažný príspevok na zvýšené výdavky, ak tento zákon neustanovuje inak súvisiace so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla;

38. Podľa § 38 ods. 11 zákona č. 447/2008 Z.z., peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla možno poskytnúť fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a ktorá

a/ je vlastníkom alebo držiteľom osobného motorového vozidla, alebo

b/ nie je vlastníkom alebo držiteľom osobného motorového vozidla a jej prepravu zabezpečuje fyzická osoba, ktorá nemá oprávnenie na vykonávanie prepravy.

39. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní 50) (Správny poriadok; pozn.) s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak.

40. Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z., ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní 50) sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze.

41. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

42. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

43. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

44. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

45. Najvyšší súd z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril administratívny spis žalovaného zistil, že žalobca

- dňa 30. júna 2014 na predpísaných tlačivách požiadal o poskytnutie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla (bez automatickej prevodovky) a o poskytnutie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla

- dňa 24. júla 2014 posudkový lekár prvostupňového správneho orgánu vypracoval Lekársky posudok, v ktorom posudkový lekár konštatoval, že ide o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou

funkčnej poruchy 50 % podľa Prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z.z., položka č. XII. - Pohybový a podporný aparát, A. - Chrbtica, choroby kĺbov, zápalové reumatické ochorenie, iné choroby kostí, chrupaviek, šliach, svalov, bod 1. - Poruchy chrbtice, písmeno d/ - stavy po operácii chrbtice a medzistavcových platničiek, rozsiahle degeneratívne zmeny III. a IV. stupňa s ťažkými poruchami funkcie (recidivujúcimi chronickými iritáciami nervov až radikulopatiami s motorickým deficitom na periférii trvalého charakteru, insuficiencia svalového korzetu. Zároveň uviedol, že žalobca nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

- dňa 4. augusta 2014 pod číslom 2014/40598-4 bol vyhotovený Komplexný posudok

- dňa 12. augusta 2014 prvostupňový správny orgán na podklade Komplexného posudku vydal rozhodnutie pod číslom 2014/40577 Pro. o nepriznaní peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla a pod číslom 2014/40577 Pro. a rozhodnutie pod číslom 2014/40580 Pro. o nepriznaní peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla

- na základe podaných odvolaní, žalovaný v odvolacom konaní opätovne pristúpil k vypracovaniu nového lekárskeho posudku z 12. novembra 2014, číslo: UPS/US6/GRPRKEPC/BEZ/2014/29133, v ktorom bolo posudkovým lekárom opätovne konštatované, že v prípade žalobcu sa jedná o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím so stanovenou mierou funkčnej poruchy 50%, na rozdiel však od predchádzajúceho Lekárskeho posudku z 24. júla 2014 bola miera funkčnej poruchy u žalobcu stanovená podľa Prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z.z. položka V. - Nervový systém (poškodenie mozgu, miechy a periférnych nervov), bod 1. - Centrálné neurogénne poruchy (poškodenie pyramídovej dráhy mozgu a miechy), písm. f/ hemiparéza. Zároveň uviedol, že žalobca nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom

- dňa 27. novembra 2014 žalovaný pod číslom UPS/US6/GRPRKEPC/BEZ/2014/29133 vyhotovil Komplexný posudok, podklad ktorého v zmysle už vyššie citovaného ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. tvoril Lekársky posudok z 12. novembra 2014

- žalovaný na podklade nového komplexného posudku a záverov z neho plynúcich rozhodol o odvolaniach žalobcu tak, že rozhodnutím z 12. novembra 2014, Číslo: UPS/US6/GRPRKEPPK/BEZ/2014/29049 odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o nepriznaní peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla potvrdil. Rovnako ďalším rozhodnutím z 12. novembra 2014 a vydaným pod číslom UPS/US6/GRPRKEPPK/BEZ/2014/29050 odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o nepriznaní peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla potvrdil.

- na základe následne podanej správnej žaloby zo strany žalobcu o preskúmanie zákonnosti vyššie uvedených rozhodnutí žalovaného, Krajský súd v Prešove rozsudkom z 21. júna 2016, č. k. 2S/1/2016-61, žalobe vyhovel a postupom podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ Občianskeho súdneho poriadku napadnuté rozhodnutia žalovaného zrušil pre nedostatočné zistenie skutkového stavu veci a tiež pre ich nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov. Zároveň vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

46. Po vrátení veci posudkový lekár žalovaného opätovne vypracoval dňa 15. októbra 2016 Lekársky posudok, číslo UPS/US6/SSVOdPPKPC2/SOC/2016/11587, v ktorom bolo konštatované, že žalobca je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50% stanovenej podľa Prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z.z. položka V. - Nervový systém (poškodenie mozgu, miechy a periférnych nervov), bod 1. - Centrálné neurogénne poruchy (poškodenie pyramídovej dráhy mozgu a miechy), písm. f/ hemiparéza. Zároveň uviedol, že žalobca nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, nakoľko v zmysle ustanovenia § 14 ods. 6 písm. a/, b/, c/ zákona č. 447/2008 Z.z. je napriek horeuvedenému zdravotnému znevýhodneniu schopný využívať prostriedky verejnej hromadnej dopravy osôb a prostriedky železničnej dopravy v zmysle nástupu, výstupu, cestovania, premiestňovania sa na zastávku verejnej hromadnej dopravy a späť a zvláda aj inú situáciu v prostriedkoch verejnej hromadnej dopravy. Doložené lekárske vyšetrenia, ako aj objektivizáciou zistený zdravotný stav žalobcu nepotvrdil taký nedostatok telesných, zmyslových alebo duševných schopností posudzovanej osoby, ktoré by posudzovaného znevýhodnili v porovnaní s fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia rovnakého veku, pohlavia a za rovnakých podmienok, pri schopnosti využívať prostriedky hromadnej dopravy. Vďaka vykonanej algeziologicko - intervenčnej operácii

medzistavcových platničiek L4/5 vpravo a následnej rehabilitácii došlo k zmierneniu časti obtiaží posudzovanej fyzickej osoby a po absolvovaní aktuálne plánovanej kúpeľnej liečby je reálny predpoklad ďalšieho postupného zlepšenia zdravotného stavu. Pri zabezpečovaní pohybu v spoločenskom prostredí žalobca nie je odkázaný na sprievodcu podľa § 14 ods. 10 menovaného zákona. Dňa 27. októbra 2016 žalovaný pod číslom UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2016/11587 vyhotovil Komplexný posudok, podklad ktorého podľa § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. tvoril Lekársky posudok z 15. októbra 2016. Na podklade záverov plynúcich z príslušného komplexného posudku žalovaný vydal dňa 14. novembra 2016 tu preskúvané rozhodnutia vydané pod číslami UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2016/11510 a UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2016/11511.

47. Najvyšší súd po preskúmaní súdneho a pripojeného administratívneho spisu žalovaného konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská, preto sa s ním stotožňuje.

48. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalobca je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50%. Spornou však zostala otázka odkázanosti osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

49. Príspevok na kúpu osobného motorového vozidla ako aj príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla možno poskytnúť len ťažko zdravotne postihnutej fyzickej osobe, ktorá spĺňa zákonom stanovenú podmienku odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom (pozri § 34 ods. 1 a § 38 ods. 11 zákona č. 447/2008 Z.z.; pozn.). To znamená, že musí ísť o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy najmä z dôvodu poruchy správania pri duševných ochoreniach, vertebrobasilárnej insuficiencie s ťažkými závratmi, straty dvoch končatín, kardiopulmonálnej nedostatočnosti ťažkého stupňa alebo ťažkej poruchy sfinkterov.

50. Najvyšší súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. je podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu komplexný posudok, ktorý sa vyhotovuje na základe vypracovaného lekárskeho posudku (§ 15 ods. 1 menovaného zákona). Lekársky posudok je jedným z dôkazov v správnom konaní, ktorý hodnotí orgán verejnej správy ako ktorýkoľvek iný dôkaz, pričom však nie je oprávnený posudzovať správnosť v ňom uvedených záverov, ale hodnotí iba to, či úvahy posudkového lekára zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým záverom vyplývajúcim z dôkazov vykonaných orgánom verejnej správy. Konajúci orgán ho nemôže označiť ako nesprávny a nahradiť ho vlastným posúdením skutočností z odbornej stránky. Posudok, ktorý spĺňa požiadavky úplnosti, celistvosti a presvedčivosti a ktorý sa vysporiada so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami býva spravidla rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie správnosti a zákonnosti preskúvaného rozhodnutia. Podľa názoru najvyššieho súdu v prejednanom prípade posudkovým lekárom vypracovaný Lekársky posudok z 15. októbra 2016 tieto náležitosti nespĺňa. Uvedené je badať predovšetkým v súvislosti s posudzovaním otázky schopnosti žalobcu využívať na prepravu prostriedky verejnej hromadnej dopravy na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti, čo sa potom nesporne premietlo aj do formulácie o absencii odkázanosti žalobcu na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Posudkový lekár v Lekárskom posudku z 15. októbra 2016, ktorý slúžil ako podklad pre vydanie komplexného posudku a následne aj rozhodnutia žalovaného vo vzťahu k posúdeniu odkázanosti žalobcu na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom konštatoval, že cit.: „ ... doložené lekárske vyšetrenia ak aj objektivizáciou zistený zdravotný stav ... nepotvrdili taký

nedostatok telesných, zmyslových alebo duševných schopností posudzovanej osoby, ktoré by menovaného znevýhodnili v porovnaní s fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia rovnakého veku, pohlavia a za rovnakých podmienok, pri schopnosti využívať prostriedky MHD. Vďaka vykonanej algeziologicko-intervenčnej operácii medzistavcovej platničky L4/5 vpravo a následnej rehabilitácii došlo k zmierneniu časti obtiaží posudzovanej fyzickej osoby a po absolvovaní aktuálne plánovanej kúpeľnej liečby je reálny predpoklad ďalšieho postupného zlepšenia zdravotného stavu - pri zabezpečovaní pohybu v spoločenskom prostredí nie je odkázaný na sprievodcu, v zmysle § 14 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z.z.“

51. Posudkový lekár pri vypracovávaní príslušného lekárskeho posudku vychádzal predovšetkým z lekárskeho nálezov a správ, v ktorých boli konštatované (okrem už posudkovým lekárom uvedených) aj tieto nasledujúce závery:

- Lekárska správa z neurologického vyšetrenia z 12. júna 2014 (MUDr. F.) - pacient nezvláda nastupovanie a vystupovanie z prostriedkov hromadnej prepravy, sťažené presuny v prostriedku hromadnej prepravy pre redukovanú hrubú motoriku - nutnosť individuálnej prepravy
- Lekárska správa ortopedickej ambulancie z 20. júna 2014 (MUDr. A.) - príslušný lekár hodnotil stav žalobcu ako trvalý, postihnutie pohybového aparátu v koincidencii s neurologickým postihnutím po prekonanej poliomyelitíde s výrazne zhoršenou možnosťou ovplyvnenia tohto stavu ďalšou konzervatívnou liečbou, pacient nezvláda nastupovanie a vystupovanie z prostriedkov hromadnej prepravy, sťažené presuny v prostriedku hromadnej prepravy pre redukovanú hrubú motoriku - nutnosť individuálnej prepravy
- Lekársky nález z 13. septembra 2016, 29. apríla 2016 a 25. júla 2016 (Ambulancia v odbore fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia I.; MUDr. A.) - chôdza ľavostran. hemiparetická o pomoci 1 VP, pomalšia, hypotrofia a hypotónia svalstva, diagnostikované poškodenie driekových a iných medzistavcových platničiek s radikulopatiou a primárna artróza kolenného kĺbu, obojstranná, odporúčané vyhýbanie sa statickej a dynamickej záťaži
- Lekárska správa ortopedickej ambulancie z 15. apríla 2016 (MUDr. B.) - chôdza hemiparetická s porušeným stereotypom a štetrením ľavej dolnej končatiny, dorziflexia zápästí limitovaná o 2/3, obmedzenie hybnosti pravého členka, chodidlá s oslabením svalstva, stehna aj lýtky; stav žalobcu hodnotený ako trvalý, postihnutie pohybového aparátu v koincidencii s neurologickým postihnutím po prekonanej poliomyelitíde s výrazne zhoršenou možnosťou ovplyvnenia tohto stavu ďalšou konzervatívnou liečbou, pacient nezvláda nastupovanie a vystupovanie z prostriedkov hromadnej prepravy, sťažené presuny v prostriedku hromadnej prepravy pre redukovanú hrubú motoriku - nutnosť individuálnej prepravy, postihnutie bez možnosti ovplyvnenia tohto stavu ďalšou liečbou
- Lekárska správa z neurologického vyšetrenia z 11. januára 2016, 28. apríla 2016, 11. mája 2015 a 11. augusta 2016 (MUDr. C.) - postoj II, III neistý s oporou, chôdza s ťažkou paretickou zložkou vľavo, artrózou váhonosných zhybov, chronická porucha statiky a dynamiky chrbtice, hypestéza ľavej dolnej končatiny; pacient vyžaduje pravidelné sledovanie a liečbu špecialistom pri uvedenom organickom postihnutí CNS s trvalými telesnými následkami supon. chron. progresívnym ochorením pohybového systému s postihnutím ako aj periférneho nn. systému, ktorý výrazne redukuje celkovú motilitu a mobilitu pacienta
- Lekárska správa z algeziologického vyšetrenia zo 17. marca 2016 (MUDr. J.) - konštatované aj trvalé postihnutie pohybového aparátu a závažná primorbidita so zhoršenou možnosťou ovplyvniť daný stav, pacient nezvláda nastupovanie a vystupovanie z prostriedkov hromadnej dopravy - nutnosť individuálnej prepravy

52. Z Lekárskeho posudku z 15. októbra 2016 vyplýva, že posudkový lekár čo do posúdenia žalobcu ako osoby s ťažkým zdravotným postihnutím uviedol, že neurologický status a stav pohybového aparátu bol objektivizovaný osobným vyšetrením posudzovaného posudkovým lekárom ústredia dňa 13. októbra 2016 s tým, že od februára 2016 udával zmiernené bolesti pásovitého charakteru v PDK, pretrvávajú bolesti bedrového, kolenného a členkového kĺbu vpravo v súvislosti s DMO, koxartrózou, gonartrózou a artrózou členkového kĺbu, chôdza vzhľadom na ľavostrannú neurologickú lateralizáciu je hemiparetická s cirkumdukciou vľavo, so štetrením PDK, za opory vychádzkovej palice, ktorú drží pravou rukou, v prípade potreby je schopný udržať aj ľavou rukou, napriek oslabenému úchopu vľavo, inervácia

hlavových nervov je obojstranne symetrická, HKK v Mingazziniho polohe sym. udrží, akrálna slabosť LHK v zmysle oslabeného stisku a štipky, hypotrofia a spasticita svalstva dlane a prstov ruky vľavo, Hanzal +1. sin, obmedzená jemná motorika vľavo, hyporeflexia brušných reflexov vľavo, ako aj reflexov C5-C8 a L2-S2 vľavo. Na DKK (dolných končatinách) v Mingazziniho polohe instabilita vľavo, mierne oslabená plantárna a dorzálna flexia vľavo, Lassegue +55st. vľavo a +70st. vpravo, taktilná hypestéza vľavo, spasticita LDK, hypotrofia svalstva LDK.

53. Vo vzťahu k posudzovaniu odkázanosti žalobcu na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, konštatoval cit.: „... vďaka vykonanej algeziologicko-intervenčnej operácii medzistavcovej platničky L4/5 vpravo a následnej rehabilitácii došlo k zmierneniu časti obtiaží posudzovanej fyzickej osoby a po absolvovaní aktuálne plánovanej kúpeľnej liečby je reálny predpoklad ďalšieho postupného zlepšenia zdravotného stavu.“ V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že predmetný operačný zákrok - algeziologicko-intervenčnú operáciu medzistavcovej platničky L4/5 vpravo žalobca absolvoval 6. februára 2016, pričom po uvedenom operačnom zákroku sa žalobca podrobil ďalším lekárskeým vyšetreniam (bod 51 tohto rozsudku) s tým, že posudkový lekár v lekárskom posudku riadne nezdôvodnil, prečo tieto závery z nich plynúce nevezal do úvahy a obmedzil sa iba na vyššie citované konštatovanie. Najvyšší súd porovnaním lekárskeho posudku posudkového lekára s odbornými nálezmi špecialistov (z ktorých posudkový lekár vychádzal) dospel k záveru, že príslušný Lekársky posudok z 15. októbra 2016 tvoriaci podklad pre vydanie komplexného posudku, na podklade ktorého zas boli vydané napadnuté rozhodnutia žalovaného neboli dostatočne presvedčivo odôvodnené vo vzťahu k vyvedenému záveru, že žalobca nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, a to v kontexte vyššie uvádzaných záverov plynúcich z menovaných správ (bod 51 tohto rozsudku). Najvyšší súd aj s odkazom na závery plynúce z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. júla 2013, sp. zn. 1Sžo/25/2012 (prípadne z rozsudku z 28. februára 2012, sp. zn. 1Sžo/1/2012) uvádza, že komplexný, respektíve lekárskeý posudok, napriek svojej významnosti, nepredstavuje a ani nemôže, za situácie predloženia odlišného lekárskeho názoru, predstavovať jediný podklad rozhodnutia v konaní podľa zákona č. 447/2008 Z.z. Je potom celkom legitímne očakávanie žalobcu, že z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného o nepriznaní peňažného príspevku sa v zmysle zákonného príkazu na presvedčivé odôvodnenie (§ 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku) dozvie jasné argumenty, prečo odlišný lekárskeý názor nezavázil v prospech jeho žiadosti. Opačný postup žalovaného je naplnením zákonného dôvodu na zrušenie napadnutého rozhodnutia správneho orgánu pre jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov. Hoci zákon č. 447/2008 Z.z. pripúšťa lekárskeý posudkovú činnosť, a to najmä za účelom hodnotenia a posudzovania zdravotného stavu, jeho zmien a porúch podmienujúcich zdravotné postihnutie fyzickej osoby, ktorej vykonanie v prípadoch, keď toto posúdenie vyžaduje osobitné odborné znalosti, však neoprávňuje v zmysle Článku 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky žalovaného, aby upustil, respektíve vôbec nevykonal podrobnú analýzu zistených záverov vo svojom rozhodnutí s vyhodnotením, prečo neprihliadol k námietkam žalobcu, respektíve prečo závery obsiahnuté v komplexnom (prípadne lekárskom) posudku vyhovujú kritériu spoľahlivo zisteného stavu veci v zmysle zásady súčinnosťného hľadania materiálnej pravdy v správnom konaní (§ 3 ods. 2 a 4 Správneho poriadku). Najvyšší súd navyše dopĺňa, že nie je postačujúce, aby správny orgán bez ďalšieho (formálne) či nekriticky prevzal nedostatočne zdôvodnený záver, ku ktorému posudkový lekár pri svojom hodnotení dospel, ale je žiaduce, aby správny orgán náležite dbal na dostatočné, jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a úplné zdôvodnenie, ako aj uvedenie konkrétnych odborných argumentov, na ktorých sa ten ktorý záver zakladá. Je vecou správneho orgánu vyžadovať, aby lekárskeý posudky, ktoré sú podkladom pre jeho ďalšie rozhodovanie, boli po obsahovej stránke náležite vyčerpávajúce a predstavovali relevantný podklad pre vyvedenie právnych záverov samotného správneho orgánu.

54. K namietanému nevypočutiu posudkového lekára na pojednávaní konanom na krajskom súde najvyšší súd poukazuje na to, že úlohou súdov konajúcich v správnom súdnictve je vykonávať súdny prieskum zákonnosti rozhodnutí ako aj im predchádzajúci postup správnych orgánov najmä vzhľadom na riadnosť prijatých právnych záverov. Správne súdnictvo je prevažne založené na prieskume zákonnosti už identifikovaného skutkového a právneho stavu, a preto sa dokazovanie v tomto type konania vykonáva v obmedzenom rozsahu. Za tohto stavu potom vypočutie príslušného posudkového lekára k záverom uvedeným v lekárskom posudku, ktorým by bližšie objasnil, respektíve doplnil už

závery v posudku uvedené je neprípustné. Relevantným podkladom pre žalované správne orgány ako aj následne pre správny súd bol výlučne lekársky posudok a nie lekársky posudok v znení potenciálnych vyjadrení posudkového lekára uskutočnených na pojednávaní k tomuto posudku. Je povinnosťou posudkového lekára vypracovať lekársky posudok tak, aby tento zodpovedal skutočnému stavu a relevantným spôsobom reagoval na závery plynúce z lekárskeho nálezov tvoriacich podklad pre jeho vypracovanie.

55. V ďalšej časti kasačnej sťažnosti žalovaný namietal, že krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, konkrétne, že krajský súd rozhodol v rozpore so závermi, prijatými najvyšším súdom vo veciach vedených pod sp. zn. 7Sžso/3/2012, 7Sžso/51/2011, 10Sžso/8/2012. Na tomto mieste najvyšší súd uvádza, že žalovaný nekonkretizoval v čom konkrétne sa mal krajský súd svojím rozsudkom odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu ako súdu kasačného. Z tejto časti kasačnej sťažnosti nevyplýva v čom mal krajský súd zaujať odlišný právny záver, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach, ktoré boli navyše zverejnené ako súdne rozhodnutia zásadného významu v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky. Najvyšší súd konštatuje, že krajský súd pristúpil k zrušeniu žalobou napadnutých rozhodnutí po tom, čo mal preukázané, že tieto sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. K tomuto záveru dospel súd po tom, čo mal preukázané, že z obsahu lekárskeho posudku, následne komplexného posudku a rozhodnutí žalovaného nie je zrejmé, ako dospeli správne orgány k záveru, že žalobca je schopný premiestniť sa prostriedkom verejnej hromadnej dopravy a späť, nastupovať, vystupovať, udržať sa počas jazdy a zvládnuť inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy. Krajský súd týmto rozhodnutím však nijak nezasiahol do výlučnej kompetencie posudkového lekára a ani si o odborných otázkach neurobil vlastný úsudok. Najvyšší súd pripomína, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pri vydaní rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či toto rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo a je v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. V tomto konaní o priznaní príslušných peňažných príspevkov sa vyhotovuje lekársky posudok, ktorý predstavuje odborné posúdenie skutkového stavu písomnou formou, a tým, že odpovedá na zákonom uložené otázky, zásadným spôsobom rieši formou podkladu rozhodnutia aj predbežnú otázku vo vzťahu k skutočnostiam súvisiacimi, alebo vyvolanými zdravotným stavom žalobcu v zmysle hmotnoprávnym vystupujúcemu v pozícii žiadateľa o priznanie príslušných peňažných príspevkov. Vo vzťahu k prejednávanej veci bolo teda úlohou správneho súdu posúdiť aj to, či si správny orgán splnil svoju povinnosť zabezpečiť potrebné podklady pre rozhodnutie a tiež posúdiť, či závery z nich plynúce a posudkovým lekárom vyhodnotenú sú postačujúce a dostatočne presvedčivé na konštatovanie v posudku prijatých záverov.

56. V súvislosti s odporúčaním krajského súdu adresovaným žalovanému nariadiť vo veci znalecké dokazovanie najvyšší súd na rozdiel od krajského súdu potrebu znaleckého dokazovania nevzhládol. Vyplýva to jednak z toho, že krajský súd pristúpil k zrušeniu žalobou napadnutých rozhodnutí žalovaného z procesných dôvodov (pre ich nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov) a jednak z dôvodu, že v konaní nevyvstala tak závažná otázka, vyriešenie, respektíve objasnenie ktorej by prekračovalo rámec pôsobnosti lekárskej posudkovej činnosti zverenej posudkovým lekárom.

57. Záverom najvyšší súd vo svetle záverov plynúcich z príslušných lekárskeho nálezov (bod 51 tohto rozsudku), z ktorých podľa § 11 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. posudkový lekár pri výkone lekárskej posudkovej činnosti vychádza, poukazuje súd aj na § 11 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z., v zmysle ktorého sú podkladom posudkovej činnosti posudkových lekárov práve závery odborných lekárov špecialistov s tým, že tieto závery majú svoju dôležitosť a opodstatnenosť pri posudkovej činnosti posudkových lekárov. Najvyšší súd zároveň zdôrazňuje a dáva do pozornosti, že základným cieľom konania o kompenzácii je podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti vrátane nepriameho zabezpečenia nevyhnutných podmienok na

uspokojovanie základných životných potrieb za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti, minimalizácia sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, ktoré nie je postihnutá osoba schopná prekonať vlastným úsilím a prostriedkami, ako aj zmiernenie jej nepriaznivej sociálnej situácie.

58. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší súd námietky žalovaného uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keďže tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

59. O trovách kasačného konania rozhodol najvyšší súd v súlade s § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP, nakoľko žalobca bol v kasačnom konaní plne úspešný.

60. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.